

Hayat

– Saniye · 04 Kasım 2014

Postuna aklını takmış tilki gündeminden,bir porsiyon elma şekeri istiyorum hayat!...Üstüne sade bir kahve iyi gider.Acımsı tat bırakan saatlere inat hoş görmek zorundayım.
Güçlü insanlar da yan etkisi olan duygudur.Satırlara konuşmak.
Sokak lambalarına inat göz kapaklarım savaşıyor uykularıma ve beynim haylazca koşturuyor nefrete yol verenin,
Öfkesini çekmek gibi damardan ve sevgiye açmak gibi baharları özlüyorum.
Tırmanmak istiyorum ağaçlara.Kanayan yer sadece dizlerim olsun.
Kan oturmuş gözlerimde umutlarımı aramak gibi bir şey artık gökyüzü.
Cevher değerinde olan bedenlerin oluk oluk akıtılan kanlarını içen zehir zıkkım haydutluk var.
Geceleri uluyan köpekler gibi zinciri çözülmüş insanlığın.
Korkuyorum anne!...Yorganı başıma çektiğim vakit karanlık düşerdi yüreciği mi pır pır attıran.
Işıkları yaksam da geçmiyor kalp ağrısı ve yürek sızısı.
Tilkilerin postundan derken ceket misali adamın dostundan bahsediyorum.
Bana tebessümleri mi ver hayat!...
Üstüne çocukluğum iyi gider.Hani öfkesinden dudaklarını dişleyen olgunluğumdan değil.
Ne insanların mezheplerin den çıkarak yol ayrımı,
Ne de yaşamların dan ölüm fermanı!
Ağlamaktan utandığım anlarda,
Gözyaşlarım insanlığı hatırlatırdı...
Gözlerime şahit,ölüm ve yaşam.Bir yolda,mevtayla,faninin geçişi kadar arsız hayat!...
Bana sadece bahşiş ver!...
Eşit soluyalım ,paylaşılan sevgi hak edenindir!

SANIYE GÜNAL